

Maandschrift voor BIJENTEELT

Uitgave van de Vereeniging tot Bevordering der Bijenteelt

48e Jaargang

Hoofredactie: Joh. A. Joustra

Adres Redactie:

J. v. d. Heydenstraat 35, Amersfoort

Telefoon 6734

MAANDPRAATJE.

Wat is er in ons kleine landje toch een verschil in opbrengst aan honing. Uit hoofde van mijn beroep ben ik nogal eens in de gelegenheid in verschillende streken mij van de ontwikkeling van de bijenvolken op de hoogte te stellen, terwijl ik uit binnengekomen brieven eveneens aardig op de hoogte ben hoe het met de bijenteelt in diverse streken gesteld is.

Terwijl men in sommige gebieden de honingslinger lustig kan laten snorren, lopen anderen nog met de voederpot. Nu kan dat natuurlijk ook eigen schuld zijn, maar deze factor kunnen we buiten beschouwing laten, omdat in werkelijk vette streken zulke imkers ook nog zijn te vinden.

Zelf woon ik in een zeer matige streek, waar we ons beetje suiker tot de laatste korrel moeten opgebruiken, om de volken enige kans te geven, dat ze tijdens de hoofddracht sterk genoeg zijn om althans wat binnen te brengen.

In andere streken — en heus niet zo heel ver af — waren in die tijd de honingkamers reeds van onder tot boven gevuld. Zoals het bij ons is, is het in vele streken het geval, en er gaat menig jaartje voorbij, dat er nauwelijks enige honing te winnen is.

Dit ligt vooral aan de vegetatie in het voorjaar. Honinggevend zomergewassen vindt men schier overal, en wellicht ook wel voldoende; maar als het weer niet medewerkt, dan blijven de honingpotten leeg. En klein kansje op de heide is er misschien nog wel, maar als de volkens des zomers al gebrek hebben, dan kan dat kleine kansje ook maar nauwelijks worden benut.

In dergelijke streken kan men eigenlijk alleen maar van indirect nut spreken, want het zijn heus niet alleen de fruitstreken, die profiteren van het aanwezig zijn van bijenvolken; ook in de steden verrichten zij hun belangrijk bestuivingswerk, maar daar wordt als regel niet aan gedacht.

Indien wij b.v. alle fruitbomen, welke in stadstuinjes voorkomen, eens in één oppervlak zouden kunnen verzamelen, dan zou men nog verbaasd staan, hoeveel fruit er nog in een gemeente verbouwd wordt, en ook deze fruitbomen hebben bestuiving nodig. Men zegt wel, dat dat fruit niets opbrengt, dat het niet in de handel komt, maar dat neemt niet weg, dat er eveneens geoogst wordt en dat dit fruit ook in de consumptie komt. Wie over eigen fruit beschikken kan, koopt als regel niet van anderen en er valt dus meer te distribueren.

Maar als de imker uitsluitend op eigen voordeel bedacht is, dan blijft hij niet in zijn magere streek ten tijde, dat er elders meer te halen is. Hij zal dan verstandig doen om met zijn volken op reis te gaan, alleen of in combinatie. Op zijn minst spaart hij zijn karig beetje suiker uit en er blijven meestal wel voldoende bijenvolken achter, die het bestuivingswerk in zijn gemeente aankunnen en hij maakt daarbij, dat de achtergebleven volken een betere kans krijgen.

Al is er dus verscheidenheid in ontwikkeling, in het algemeen hebben de bijen een goede kans gehad, al hebben verschillende volken geleden door de late ontvangst van de suiker najaar 1945. Er zijn ook nogal wat volken daardoor de honger dood gestorven, of hebben hun levenskracht verloren. Doordat ook de voorjaarsuikergift zeer gering was, zijn dergelijke volken er niet meer bovenop te brengen, af-

gescheiden van de vraag, of zulke prutsvolkjes het verder opkweken nog wel waard zijn.

Het is nu wel gebleken, dat de „Octosansuiker” geen schuld heeft aan het afsterven van bijenvolken. Ware dit het geval, dan zouden we zowat geen enkel volk meer hebben overgehouden en ten slotte moeten we toch ook wel vertrouwen hebben in onze Rijksbijenteeltconsulenten, die zeer zeker hun stem wel zouden hebben doen horen, indien men ons voor de bijen schadelijk goedge in handen zou willen stoppen.

Imkers zijn in het algemeen veel te gauw met hun kritiek. Dat kan voortkomen uit een overmaat van levenskracht, maar ook uit een soort betweterij, welke we tegenwoordig op schier allerlei gebied zo ruimschoots kunnen aantreffen.

Nu we het toch over de suiker hebben, laten de imkers er zich vast op voorbereiden, dat misschien ook dit jaar de suiker niet zo vroeg zal komen als we gaarne zouden wensen en ook nodig is. Misschien valt het nog wel mee, maar we zullen goed doen met tegenslag rekening te houden.

Intussen slaan tal van imkers zich door de moeilijkheden van het ogenblik heen. Korven zijn er weer te krijgen, kasten ook wel, doch niet zoals sommigen menen, volop. Ook kunststraat is er, maar mondjesmaat en tegen inlevering van was. Men zal dus goed doen uiterst zuinig te zijn met zijn wasafval en dit zorgvuldig en vooral motvrij te bewaren.

We hebben dit al herhaaldelijk gezegd, doch het kan niet genoeg herhaald worden. Wie een zonnewassmelter heeft, bezit een stuk gereedschap, dat zich honderdvoudig betaald maakt.

Deze maand bloeit de Linde en ook de Witte Klaver. Twee belangrijke gewassen. Als het weer meewerkt, zullen de honingkamers worden gevuld en kan — bij sommigen voor de tweede keer — de honingslinger in werking worden gesteld.

Zorg er echter voor, dat na het slingeren de volken kunnen doorgaan met het uitbreiden van het broednest, m.a.w.: laat het hun aan niets ontbreken. Juist de tweede helft van Juli — en als er geen dracht is, de gehele maand — is een gevaarlijk tijdperk en we kunnen er gerust ook nog de eerste helft van Augustus bijvoegen.

Het spijt ons nog zeer, dat we niet met een beter maandschrift voor de dag kunnen komen. Als we de tijdschriften uit andere landen zien, dan steekt het onze er wel zeer sobertjes bij af. Zelfs het kleine België, dat ook door de oorlog geteisterd is, doch eerder bevrijd werd, steekt ons de loef af. Bepaald schitterend is „Bitidningen” ons Zweedse Zusterorgaan. Dat is zelfs belangrijk fraaier dan vóór de oorlog. Ook Bulgarije komt flink voor de dag, 36 pagina's per maand wel liefst, plus omslag. The Bee World is er minder goed afgekomen, maar ziet er toch heel wat beter uit dan ons orgaan. Voor hen, die nogal eens mopperen omdat we zo weinig pagina's bezetten, diene, dat de hoeveelheid stof bij ons toch uitgebreider is. Met onze Engelse vrienden hopen we, dat ons beider orgaan spoedig het vooroorlogse peil weer mag bereiken en zo mogelijk overschrijden.

Bij al het gemopper over te late suiker en het niet vlot lopen van verschillende zaken, moge men wel eens bedenken, dat het elders ook niet al te vlot gaat. Onze Vlaamse collega's kregen n.l. in het geheel geen suiker en Pastoor

Haerens trekt in „Het Maandblad van den Vlaamschen Bieënbond" sterk van leer. Het is dan ook meer dan erg, hoe onze Vlaamsche collega's door hun regeerders behandeld werden.

Er is dan eindelijk bericht gekomen, dat we de beschikking krijgen over tabak. Laten we niet mopperen en dankbaar aanvaarden wat ons is toegewezen. Maar het Rijksbureau heeft ons wel voor grote moeilijkheden gezet: plm. 800 kg. voor ruim 23000 imkers. We hopen, dat het onze afdelingsbesturen gelukken mag om de hun gezonden portie zonder blauwe ogen onder hun leden te verdelen, en het zal — als bij zovele dingen — wel niet aan kritiek ontbreken, maar dat behoort er bij. Toen we 1 kg. per persoon bekwamen was de kritiek al even scherp als toen we de suiker voor 4 cent per kg. leverden; alles went.

Maar als we zo hier en daar eens rondkijken, dan zien we de bijenstapel weer groeien, en daar gaat het ten slotte maar om.

Noot. Tijdens de correctie kwam bericht binnen, dat ons weer 10.000 kg. tabak was toegewezen. We kunnen dus nu per imker tweemaal een half pond tabak verstrekken, n.l. een half pond overzeese en een half pond inlandse tabak. De verzending geschiedt resp. van Noord naar Zuid en van Zuid naar Noord, totdat ieder zijn pondje tabak heeft.

Enkele afdelingen zullen hun pondje ineens ontvangen. Voor de anderen was dit technisch niet mogelijk.

MAANDKALENDER.

Juli, de maand van de zomerhoning, maar dan moet het goed weer zijn; heet voor de klaver, zwoel voor de linde. Blauwbloem en dopheide zijn daar ook vatbaar voor.

Maar soms is het te koud, misschien net even te koud en dan lijden de bijen gebrek. Wie dan niet ingrijpt kan het hele jaar wel afschrijven, want tegen de heide heeft men dan slechte volken. Misschien nog wel veel bijen, maar geen reserve meer. Daarom bij geen of geringe dracht in Juli, voeren, voeren, voeren.

En het zwermen moet nu helemaal zijn afgelopen. Eigenlijk al omstreeks half Juni, opdat een goede week later de jonge moeren al volop aan de leg zijn.

En wie naar de heide gaat, doe dit alleen met sterke volken, welke veel gesloten broed hebben.

Liever met 5 goede volken, dan met 10 slechte.

Denk er aan, het is voor de meesten de laatste kans; benut die goed. Op Zeeaster kan soms ook nog een goede oogst worden gehaald en vaak is deze zekerder, dan de heide. Maar de mogelijkheid is nog geringer en niet voor iedereen weggelegd.

En voor wie het geluk is weggelegd, dat honing geoogst kan worden, zorg er voor, dat deze goed behandeld wordt. Goede honing is ongelimiteerd houdbaar; slecht gewonnen honing wordt spoedig zuur en gaat gisten.

Acht is meer dan duizend; geeft acht!!

HOE VERKRIJGT EN VERWERKT DE BIJ HAAR WAS?

(Slot)

Hebben we tot hertoe de wasproductie behandeld, wasverwerking leidt tot nog scherpere kritiek op de gangbare meningen. Men leert ons als iets onomstotelijks, dat de verkregen was naar de mond (kaken) wordt overgebracht, daar wordt vermengd met speeksel (?) al kauwend!

Hoe doen de bijen dat en wat is dat speeksel?

Als we hierbij bedenken, dat er nog steeds een voortdurende strijd is over de vraag of bijen een eitje kunnen vasthouden (wat ze moeten doen met de kaken) en kunnen verplaatsen, wat door velen wordt tegengesproken, dan is het toch wel eigenaardig, dat dat **kauwen** der bijen van was, zonder meer wordt geaccepteerd. Zonder hulp van de poten, welke daartoe van handen moeten voorzien zijn, is dat zeer zeker niet mogelijk, wijl met de eerste opening der kaken het vastgehoudene naar beneden valt. Bedenken we nu hoe klein de hoeveelheid was is, die per bij verwerkt wordt, dan valt het moeilijk, zo niet onmogelijk, aan een kauwproces te moeten geloven. En vanwaar het

„speeksel"? Bezit een bij „speeksel"? Dan moet dat een wonderlijk speeksel zijn, want bijen „kauwen" het was niet, maar..... lossen het op. Nu weet ik, dat hier de wetenschap glimlacht en zegt!..... Ja, wat moeten ze zeggen? Dat ik idioot ben? Eenmaal heb ik de vraag gesteld aan een professor, welke mij antwoordde, dat was oplost in 6 stoffen, zoals alcohol, terpentijn, enz., maar alle dode of dodende stoffen, welke dus een bij niet voort kan brengen, dus **onmogelijk**, en houd ik het tóch vol, wel dan heeft men te doen met een idioot, iemand die wijzer wil zijn dan de wijsheid. Staak echter nu het verder lezen niet. Neem de moeite U te voorzien van een stuk onafgebouwde raat, eigenbouw of op kunstraat, het doet er niet toe. Neem verder een goede loupe en bekijk de raat, zoowel de oppervlakte van de wanden als de randen van de nog niet afgewerkte cellen. Raat dus, die door de bijen in volle arbeid is verlaten of waarvan zij verjaagd zijn. Wat zien we dan? We bekijken echter, voor we verder gaan, ook eens een levende bij. We houden haar vast aan de vleugels, zodat ze geen enkele vlieg beweging maken kan en houden haar onder de loupe om de kaken nauwkeurig te onderzoeken. Deze kaken zijn iets anders dan men ons leert.

Wat me nu getroffen heeft en ik nog nergens aangegeven heb gevonden is, dat aan de punt van de kromming zich een bewegelijk lapje bevindt.

Deze lapjes zowel als de kaken zelf zijn in voortdurende beweging, zodat het zeer gemakkelijk is waar te nemen. Stel U nu voor hoe de bij, met deze kaken „kauwt" en hoe het kauwbeeld moet zijn, dat de bij teveel brengt aan de op te bouwen raat. De bij toch is alleen in staat een knijptangbeweging te maken, zodat ze alleen maar pletten of platten kan, dus zo, dat al wat er mede aan wanden wordt opgebouwd aan de rand „scherp" moet zijn.

Keren we nu tot onze raat terug en bezien haar, dan vinden we het tegenovergestelde, n.l. dikke en zeer eigenaardig gevormde randen.

Deze randen zien er uit als samengesteld uit „gestolde" druppeltjes. Nergens, maar dan ook nergens, vindt U enige indruk van kaken. Noch aan de randen, noch wanden. De wanden laten eerder zien op dikte gefikt of gestreken te zijn, wat alleen mogelijk is door oplossing van de was. Er zijn echter sterker bewijzen voor het feit, dat de bijen de was oplossen. 40 gr. C. is voor de bijen critiek. Bij een dergelijke temperatuur staken zij al de arbeid, behalve die om de temperatuur naar beneden te werken.

Bij 40 gr. C. is was kneedbaar. Meer ook niet. Laat nu iemand proberen om dergelijke was, dus van 40 gr. C. wamte, op hout te smeren en daaraan te bevestigen. Dat lukt niemand. Zelfs niet als het onder grote druk daarop gebracht wordt. Bij verandering van temperatuur springt het als vanzelf los. Stellen we ons nu voor hoe de bijen dat doen alleen met de kaken, en dan: hoe doen ze het? Bekijken we een in aanbouw zijnde raampje, dan zien we, dat de was daarop ligt zó dun, alsof kokende was er op is uitgevloeid en het zit zó vast, dat noch temperatuurwisseling, noch kloppen of hameren in staat is het los te maken. Wil men het verwijderen, dan moet geschrapt worden en ontdekt men, dat de was tot in de poriën van het hout is doorgedrongen.

Hier moet, onbetwistbaar, een vloeierende toestand aanwezig geweest zijn, welke niet door verhitting verkregen is. Was smelt toch eerst boven 60 gr. C. Wat blijft er dan over?

Ook het uittrekken van kunstraat laat zich, als de bijen de was oplossen, veel gemakkelijker verklaren, daar bijenkaken op kauwen allerm minst zijn ingesteld. *)

Laten we hopen, dat dit artikel de stoot moge zijn tot een nader onderzoek van deze dingen, door degenen, die daartoe meer en beter in staat zijn. Ik vlei me hierbij met de hoop, dat het laatste woord over dit onderwerp nog niet gesproken is.

STR.

*) Allicht laat ook de vraag, wat voor stof die klieren bevatten, welke in de kaken haar uitmondend vinden, langs deze weg haar oplossing vinden.

UIT DE JAAGKIEPS.

Waarover wordt in de buitenlandse tijdschriften thans het meeste geschreven? De ziekte der bijen neemt een grote plaats in en verder hebben we het suikervraagstuk.

Van bijenziekten weten we in ons land in het algemeen weinig. Het jarenlang niet verschijnen van ons Groentje en het thans nog op beperkte schaal, is niet geschikt een juist beeld van de bijenstand in ons land te geven.

Het suikervraagstuk is voor ons belangrijker: de vooruitzichten zijn niet rooskleurig. In een van mijn vorige stukjes haalde ik Zwitserland aan; hier zijn berichten uit andere landen en werelddelen:

In Engeland kregen de imkers 5 pound voor de voorschootvoeding en verder de koninginnetelers nog 5 pound per bevruchtungskastje, maar alleen voor moeren voor bestaande volken, niet voor uitbreiding.

Uit The Canadian Beejournal 1946/3: Het tekort aan suiker zal in Britsch Columbia de dood van 75 miljoen bijen zijn en de honingopbrengst 500.000 pound kosten.

Vorig najaar hebben de eigenaars van handelsbijenstanden 15 pound suiker per volk gekregen, de amateurs moesten maar een gedeelte van de oogst in de volken laten, zij zouden in het voorjaar 5 pound suiker krijgen, de beroepsimkers niets. Deze hoeveelheden schijnen voor Canada te klein te zijn (koudere winters; 1 pound is ongeveer 453 gram).

Het is daarom geen wonder, dat de uitvinding van een zekeren J. Hayden Vancouver B.C. in deze tijd geld waard is. Deze heer zou een middel weten om zonder honing of suiker de bijen in te winteren. Hij heeft zijn geheim aan het Provinciaal bestuur te koop aangeboden, maar deze verwees hem naar de Honing Producenten Vereniging. Mr. Hayden was, voor hij 20 jaar geleden naar Canada kwam, bijenhouder in Europa, hij houdt vol, dat zijn methode geen suiker of honing kost.

In Zuid-Afrika is, volgens The S. A. Beejournal 1946/4, de toestand al even slecht. Daar is tengevolge van de droogte, groot gebrek aan suiker voor de bijen; maar de regering kan, ondanks de eisen der honingproducenten, geen suiker afstaan.

Bij de tweede zending tijdschriften van Wageningen, was ook het Maandblad van de Vlaamsche Bienenbond. De ook bij ons welbekende voorzitter, Pastoor Haerens, schreef in het eerste nummer 1945/9 in zijn sappig Vlaams een stukje „Bevrijd”. Daaruit blijkt dat onze Belgische imkers ook niet zonder kleerscheuren door de oorlog zijn gekomen:

„Nu dat onze, zoo weldoende bezetters het hebben „moeten aftrappen na de razernij hunner onmacht te hebben „botgevierd op duizenden kolonien die zij zonder de minste „redenen hebben vernietigd, trekt het Maandblad wederom „zijn vrijkleed aan en legt het versleten Ersatz-manteltje af” (het maandblad maakt wat uitvoering betreft, niet veel verschil met ons Groentje).

Blijkens een advertentie in genoemd blad, is er weer een wonderkast uitgevonden. Geen zwermen meer, geen bijenziekten. En dat alles door de gehele nieuwe inwendige inrichting der kast, die van boven behandeld wordt en 39 zeshoekige ramen heeft. Deze ramen benaderen de cirkelvorm het meest.

Op een vergadering van Vlaamse imkers hield een Canadees soldaat (ook een Bieboer) een praatje. Hij vertelde dat in zijn land de zwermen uit zuidelijke landen (o.a. uit Californië) betrokken werden en in speciale spoorwagens naar Canada kwamen; de reis duurde 3 à 4 dagen. Een amateur had 40 tot 60 volken; beroepsimkers 200 tot 250. De opbrengst was 30 à 80 kg. per volk en zelfs 100 kg. in extra goede jaren.

De „edelste” honing werd verkregen op een plant welke welig groeit op de as van afgebrande bossen. Dit onkruid, „firesad” genaamd, geeft honing zo klaar en doorschijnend als water.

Over deze plant wordt ook gesproken in The Beeworld 1946/3. De redactie deelde mede, dat Dr. E. F. Phillips (U.S.A.) voor geruime tijd enige belangrijke gegevens zond over Fireweed (Epilobium augustifolium). Deze plant, ons wilgenroosje, was eens in de U.S.A. bekend als de Maine honingplant, daar zij in deze Staat overvloedig voorkwam na het uitroeien der bossen. Het is een belangrijke honingplant, behalve in het Verre Westen. De streken waar de plant van belang voor de bijen was, waren hoog gelegen,

hadden dus een meer Noords klimaat dan de lagere. In het Zuiden is de plant spoedig door andere gewassen overgroeid. Een afgebrand gebied is slechts gedurende 3 of 4 jaar voor bijenhouders van belang. Dr. Philips bevestigt, dat deze honing voor zover bekend, de meest kleurloze van de V.S. is. Hij voorspelde nog: Er zal overvloedig „Fireweed” (Vuurkruid) zijn over een groot gedeelte van Europa, van den Rijn tot Stalingrad, maar er zullen weinig bijen zijn om er van te profiteren. Volgens de redactie van de B.W. is in Engeland de plant alleen van belang na een grote heidebrand en slechts in het tweede jaar daarna.

Wat zeggen onze schrijvers: Joustra, nectar goed, stuifmeel matig, kleur stuifmeel lichtgeel, kleur honing goudgeel. Schotman deelt deze plant (Bastaard-wederik) in bij belangrijke nevenbronnen; honing wit en van goede smaak, kleur stuifmeel dofgeel, rijkdom 2.

Uit hetzelfde Engelse blad uit een advertentie: Something news in Beekeeping. Hierin wordt een volledig geïsoleerde enkelwandige bijenkast aangeboden, geheel gemaakt van geperst kurken platen, ongeveer 5 cm. dik. Kasten zijn zeer eenvoudig, portaal, poten, vliegplank zijn weggelaten. De kasten zijn licht en zeer gemakkelijk te behandelen, vocht op de binnenwanden komt niet voor.

Van enige bekende Duitse geleerden en schrijvers op ons gebied kwam ik de volgende berichten tegen:

Prof. E. Zander is in zijn instituut te Erlangen weer flink aan de arbeid; het instituut heeft geen oorlogsschade.

Dr. L. Armbruster is gezond en aan de bijenteelt-organisatie in zijn geboorte-provincie Baden. Hij was door de Nazies uit zijn Instituut te Dahlem gezet.

Dr. K. Freudenstein, leider van het Instituut te Marburg a/d Lahn wordt sedert Juni 1944 in het Oosten vermist.

Jékavé.

Officiële Mededelingen

EEN DRINGEND VERZOEK.

Mogen we aan de afdelingen, die deze winter cursussen met Rijkssubsidie lieten houden, verzoeken de rekeningen en verantwoordingen en de verslagen met bijbehorende kwitanties omgaand in te zenden (formulier beschikbaar) en ook verslagen en declaraties van de deze winter met Rijkssubsidie gehouden lezingen?

Leerkrachten, die nog geld te vorderen hebben van in 1943-1944 gehouden cursussen, gelieve ons ook nog hun declaraties te willen zenden. Hetzelfde geldt van hen, die zomer 1944 praktische lessen gaven met subsidie van het Rijk.

BIJENMARKT TE VEENENDAAL.

De alom bekende bijenmarkt te Veenendaal zal gehouden worden op Dinsdag 16 Juli te Veenendaal aan de Nieuwe Weg.

VOORZIENING BIJENVOLKEN OORLOGSSLACHTOFFERS.

Nog steeds hebben niet alle aangeschreven afdelingen voldaan aan het verzoek bijenvolken naar bepaalde adressen te zenden. Dit had vóór 1 Mei dienen te geschieden.

Teneinde de oorlogsgetroffenen daarvan niet nog meer de dupe te laten worden, delen wij mede, dat in overstemming met het Bedrijfschap voor Pluimvee en Eieren, de termijn gesloten wordt op 15 Juli a.s. Deze datum is onherroepelijk.

PLANT EEN BOOM OP WALCHEREN.

Walcheren, eens de tuin van Zeeland, is dor en leeg. Er groeit geen boom, geen struik, geen plant, alleen onkruid. Om in een enigszins behoorlijke beplanting te voorzien, zijn er plm. anderhalf miljoen bomen nodig. Het is natuurlijk ondenkbaar, dat deze door de Walcherense bevolking zelf kunnen worden bijeengebracht; dat kan niet en dat behoef niet. Maar toch moet Walcheren beplant worden, en liefst zo spoedig mogelijk.

Er is een actie ingesteld: „plant een boom op Walcheren”. Iedere boom kost f2.50, en ieder, die op postrekening 371300 van de Incassobank N.V. te Middelburg een Rijksdaalder of veelvouden van een Rijksdaalder voor dit doel stort, krijgt bericht, dat zijn boom, of zijn bomen, op Walcheren zullen worden geplant, terwijl zijn naam

wordt vermeld in een album, dat voor de historie bewaard blijft.

Imkers, wie meer dan U kan het gemis beseffen aan een land zonder bomen. Wie meer dan U kan aanvoelen wat het zeggen wil, indien een eens zo'n schitterende streek er thans als een doodsvallei uitziet?

Daarom, laat een ieder, die een of meer Rijksdaalders te missen heeft, niet langer talmen, doch Uw gave op bovengenoemde postrekening storten of overschrijven. Dit kan zelfs ook van geblokkeerd geld!

Walcheren MOET weer de bloementuin van Zeeland worden. Walcheren MOET weer in het bezit komen van zijn bossen en lanen en bij die beplanting mag de hulp van de mensen, die zulk een groot belang hebben bij een dergelijke aanplant, niet ontbreken. Wij Imkers, willen niet afzijdig blijven staan, wij doen mee, ieder afzonderlijk en misschien tevens allen tezamen. Wacht niet langer met het zenden van Uw gave; het wordt anders zo gauw vergeten. Laat de Imkers nu eens goed en royaal uit de hoek komen.

Ieder onzer plant een boom op Walcheren; dat zijn er ruim 23000 alleen al van de leden van onze Vereniging; maar het is nog een zeer bescheiden onderdeel van hetgeen nodig is.

Plant een boom op Walcheren; laten wij er minstens 23000 planten. Zet op Uw girostrook achter Uw naam en adres „Imker”. In het in te richten album zal het nageslacht dan kunnen zien, dat de natuurminnaars bij uitnemendheid, de Imkers, in deze actie niet achter zijn gebleven. Leden van onze Vereniging, wij doen toch allen aan dit sympathieke doel mede?

Plant een boom op Walcheren; plant UW boom op Walcheren.

EEN VERZOEK AAN ONZE SECRETARISSEN.

Wij ontvangen herhaaldelijk opgaven van nieuwe leden per brief of briefkaart, en dan later — soms zelfs veel later — het vereiste quotum. Vaak staat op het strookje niets, zodat wij moeten gissen waarvoor de betaling bestemd is. Dit veroorzaakt allerlei moeilijkheden en ook vergissingen.

Wilt U ons een genoegen doen en bij het opgeven van nieuwe leden, dit uitsluitend per giro of postwissel doen, en naam en het juiste adres van het lid op de daarvoor bestemde ruimte van het girobiljet op postwisselstrook vermelden? Dus niet meer bij afzonderlijk schrijven. Dit voorkomt abuizen en ten slotte bespaart het U ook nog portokosten. Zodra de postwissel of het girobiljet bij ons binnen is, worden aan de opgegeven leden de reeds verschenen nummers van het maandschrift 1946 gezonden, voorzover de voorraad strekt.

Mogen wij op Uw medewerking rekenen? Steeds afdeling vermelden.

VERZOEKEN OM PRIJSOPGAVE VAN HONING.

Herhaaldelijk ontvangen wij verzoeken, ons de prijzen van honing te willen opgeven. De prijzen zijn nog onveranderd en in de klein-handel f 2.25 per kg., exclusief flacon.

KRIJGEN WE SUIKER VOOR ONZE BIJEN?

Na de alarmerende berichten in de pers, over de slechte suikerpositie, bereikten ons vele vragen, hoe het met de bijenteelt moet. Wij menen onze leden in dit opzicht gerust te kunnen stellen, maar toch zal er rekening mede gehouden moeten worden, dat er kans bestaat, dat we niet zo vroegtijdig als we wensen, suiker zullen kunnen distribueren, maar misschien toch nog vroeg genoeg om de bijen te kunnen inwinteren.

We zullen er dus in ieder geval rekening mede moeten houden, dat we na het oogsten een poosje zonder suiker zullen zitten en dus niet alle honing moeten ontnemen. Dat zal bovendien niet kunnen, omdat we niet — als vroeger — de beschikking krijgen over 7½ kg. per opzetter.

TABAK VOOR ONZE LEDEN.

Eindelijk kunnen we definitieve mededelingen doen omtrent de tabak voor bijenbehandeling. Het staat vast, dat we per lid een halve kg. tabak kunnen verstrekken. Het zal echter nog wel meer dan een maand duren, alvorens iedere afdeling in het bezit gesteld kan worden van de voor haar leden nodige hoeveelheid. Wij krijgen n.l. de tabak ook niet in een keer. Geen afdeling wordt echter overgeslagen.

Teneinde de zaken zoveel mogelijk te bespoedigen, zullen wij aan elke afdeling zoveel halve kg. tabak zenden, als zij leden telt, franco en verzekerd.

De tabak moet aan de leden geleverd worden tegen een bedrag van f 3.— per halve kg.; dat zijn de kosten van de tabak, verzending, verzekering, enz., en wel tegen contante betaling. Zodra de tabak is afgeleverd, maken de secretarissen het verschuldigd bedrag per giro 1171 Bijenhuis te Wageningen of per postwissel aan ditzelfde adres over. Wacht daarmee niet langer, want wij hebben de tabak ook contant moeten betalen. Op de betalingsstrook zetten: voor tabak, afd.

De tabak is van normale, zij het verschillende kwaliteit; verschil in prijs is er niet.

Het staat niet vast, of aan nieuwe leden ook nog tabak zal worden verstrekt; men rekene dus daarop niet. Als basis nemen we de lijst welke van kracht was op 26 Juni. Opgaven van leden, welke na die datum in ons bezit zijn gekomen, kunnen wij dus — althans voorlopig — geen tabak doen toekomen.

Er bestaat kans, dat er later in het jaar nog een aanvulling komt. In dat geval, zullen wij ook de later opgegeven nieuwe leden tabak kunnen doen toekomen; zulks echter onder het grootst mogelijke voorbehoud.

GEEN ONWIL!

Behalve een enkele uitzondering blijkt nu, dat het niet leveren van bijenvolken aan oorlogsgetroffenen minder een kwestie van onwil, dan van onmacht of onkunde betreft. Na het uitkomen van het Mei-Juni no., stelden een aantal imkers geheel gratis een volk ter beschikking en anderen voldeden direct aan hun verplichting. Het is prettig te kunnen constateren, dat de aloude Imkertraditie ongeschonden uit de strijd schijnt te komen.

Mogen wij nu verzoeken ons direct na 15 Juli te willen opgeven hoeveel volken (op raampjes en/of in korven) men heeft ontvangen en van welke afdeling en ons het verschuldigd bedrag daarvoor over te maken en mogen wij de afdelingen welke voor levering waren aangeschreven verzoeken ons op te geven hoeveel volken (kastvolken en korven) zij hebben afgeleverd en aan welke afdeling en ons tevens een nota van onkosten zenden. Eveneens een opgave van die leden, welke niet aan hun verplichtingen hebben voldaan. Direct daarna zullen we de geldelijke zaken afdoen. Een en ander natuurlijk, voorzover dit nog niet is gebeurd.

BIBLIOTHEEK.

Medegedeeld wordt, dat de nieuwe druk van de catalogus gereed is. De prijs bedraagt 40 cent. Bij aanvragen gelieve men dit bedrag in gangbare postzegels (lieft van 7½ en 5 ct.) in te sluiten. Degenen, die reeds eerder een catalogus aanvroegen en hiertoe 20 cent insloten, worden verzocht het ontbrekende bedrag aan postzegels in te zenden, waarna een exemplaar direct zal worden toegezonden.

Tevens worden alle lezers van bijenboeken vriendelijk verzocht om, wanneer zij boeken langer dan 3 weken willen behouden, tijdig verlenging aan te vragen, daar anders de controle onnodig bemoeilijkt wordt. Zonder tegenbericht kan men dan aannemen, dat de verlenging is toegestaan. Alle boeken worden thans voorzien van een ingeplakt strookje, waarop de datum van terugzending staat vermeld. Er dient aan de verplichting van tijdige terugzending beter de hand gehouden te worden, aangezien hiertegen hoe langer hoe meer gezondigd wordt. Men bedenke, dat men door niet tijdige terugzending, anderen dikwijls belet, de aangevraagde boeken te lezen.

BOEKBESPREKING.

Bijenteelt door J. B. M. van den Belt te Vriezenveen, uitgave P. Noordhof N.V. te Groningen. In de E.L.T.O.-serie verscheen bovenstaand boekje ten dienste van het elementaire Land- en Tuinbouwonderwijs; het kost f 1.90 en is verkrijgbaar bij de boekhandel en bij den uitgever.

Het boekje is rijk geïllustreerd (foto's en tekeningen). In beknopte vorm behandelt het boekje nagenoeg alles, wat de beginnende Imker van het vak moet weten, en als hij de raadgevingen opvolgt, zal hij niet veel ongelukken maken. Nieuwe gezichtspunten bevat het niet, maar dat is voor het doel, waarvoor het geschreven is, ook niet nodig.

Een werkje, dat er wel in zal gaan.